

[Maisted]

værrer end den siddende regering, men det forrykker jo ikke disse kendsgerninger, at regeringen ikke har rørt ved det fundamentale, nemlig at gennemføre offentlige besparelser, således at underskuddene kom ned i en fornuftig størrelsesorden og man derved kunne fremme muligheden for at hjælpe lønmodtagerne. De er tvunget til at være med til at betale for mange års udskejelser, og man kunne styrke indholdet af deres lønningsposter ved at give dem skattelettelser.

Jeg ved ikke, om det er regeringspartierne eller det radikale venstre, der ikke vil se denne sammenhæng og ikke vil være med til at styrke lønmodtagernes købekraft ad den vej. Det er sørgeligt, at det er sådan, og jeg er bange for, at lønmodtagerne bliver skuffede, når vi kommer lidt længere frem, fordi man ikke når til nogle fornuftige resultater, så længe man ikke tager fat på de reelle problemer, laver virkelige driftsbesparelser i den offentlige sektor og dermed undgår disse enorme underskud, der medfører renteudgifter og fører til en økonomisk krise. Så regeringens økonomiske politik, som man gerne vil sige er styrket, er rent faktisk kun styrket i forhold til det, man kunne drømme om at socialdemokratiet kunne gennemføre. Det er ingen undskyldning, det er ikke tilstrækkeligt for at gennemføre en fornuftig økonomisk politik her i landet.

Finansministeren (Palle Simonsen):

Jeg kan naturligvis godt se, at hr. Maisted kan have en vis interesse i at søge at give det indtryk af, at situationen er meget uheldig, men det er ikke rimeligt af hr. Maisted at stå her på folketingets talerstol og påstå, at man under denne regering har haft de største underskud på statens finanser, man nogen sinde har oplevet. Det er dog ikke rimeligt.

Bare ganske kort for at manifestere, hvad der er sket: over 3 år er underskuddet på statens finanser nedbragt fra de forventede 80 mia kr. til ca. 35 mia kr. Det synes jeg nok er noget af en præstation. Regeringen har fra sin tiltræden sat sig som et klart mål, at der skulle være ligevægt på statsfinanserne ved udgangen af dette årti. Dette mål kan stadig væk fastholdes, og efter den politik, som er gennemført i folketinget for nylig, er der yderligere belæg for, at der ikke bliver nogen tvivl om, at denne politik bliver op-

fyldt. Så er det ikke rimeligt at påstå, som hr. Maisted gør det, at det, der er sket under den nuværende regering, er det værste, man endnu har været vidne til.

(Kort bemærkning).

Maisted (FD):

Ja men hr. finansminister, jeg går ud fra kendsgerningerne, dvs. tallene, og jeg må konstatere, at forventet underskud jo ikke er registreret på budgetterne. Det er kun de reelle tal, og de viser, at denne regering har opereret med de største underskud siden anden verdenskrig. Det er en kendsgerning, og det kan man ikke komme uden om.

Så er jeg også bekymret, fordi finansministeren pludselig kommer med nogle udsagn i retning af, at man skulle fæste præcis lid til, at man nu nåede et resultat på det indenlandske i 1990, og at man i 1988 også nåede en balance over for udlandet. Jeg må gøre finansministeren opmærksom på, at da man udskrev valget i 1983, stod den daværende finansminister på talerstolen og sagde, at man i løbet af 3 år, altså i 1986, ville have balance over for udlandet. Så har man nu meget praktisk udskudt det til 1988. Det er den slags ting, der gør, at jeg mener, jeg med rette kan sige, at man må føle sig utryk, når ting bliver skubbet så langt ud i fremtiden, at man ikke kan se, om disse resultater bliver nået. Der er dog en forskel på 1986 og 1988, og jeg må også lige indskyde, at arbejdsministeren under en debat her i folketinget sagde 1990. Jeg går ud fra, at det simpelt hen var en fortalelse eller en fejltænkning fra arbejdsministerens side, men det gør trods alt, at man bliver usikker over for den form for prognose i dansk økonomisk politik.

Kendsgerningen er, at vi stadig væk opererer med enorme underskud på de offentlige budgetter, og de skal finansieres ved disse statspapirer, som man sælger til dem, der har råd til at købe statspapirer, og det vil altså sige dem, der har kapital til rådighed. Og det er lønmodtagerne, der kommer til at betale dem tilbage; det er ikke en rimelig økonomisk politik. Uanset at det er socialdemokratiet, der har stået fadder til en sådan økonomisk politik, bør denne regering ikke fortsætte med at føre en sådan politik.

Finansministeren (Palle Simonsen):